

BALÁZS IMRE JÓZSEF VERSEI

Köztes hely

Képzeld el, na képzeld:
majdnem megszülettem,
majdnem kézbe vettél,
majdnem rád nevettem.

Képzeld el, na képzeld,
most honnan beszélek,
hangom merről hallod,
bőröm hogyhogy érzed.

Képzeld el, na képzeld,
nincs időm ma nőni.
Lebegni köztes helyemen –
a napjaim kitölti.

Kuplé a találkozásokról

Ha naponta talál- / koznánk lenn a busznál,
Tizedszerre talán / magad után húznál
Akkor is, ha zsúfolt / volna már a lépcső,
S másként lemaradnék, / mint meccsről a néző –

Ha naponta egyszer / kérdeznél egy furcsát,
Magamban én mindig / forgatnám a kulcsát,
S ha úgy gondolnám, hogy túl / sokfélét mondhatnék,
A neved mondanám csak, / azt talán elhinnéd.

Ha naponta elfe- / lejtenék egy titkot,
Vagy azt felejténém, / hogy nem mondhatom el,
Minden nappal köze - / lebb húznék egy partót:
„Itt egy kontinens!” – / s már nyitánám az ajtót.

Belézés

Belélegezek, s nem maradhatsz odabenn örökre;
tragikus a helyzet eddig.
Az, hogy életet küldesz belém
(hogy nem menne enélkül)
és hogy testembe épülsz mégis:
valamit javít azért a dolgon.

Gölnicbánya (Göllnitz, Szepes megye, ma Gelnica, Szlovákia), a római katolikus templom tornya, 15. sz. (Hadobás Sándor felvétele.)